

РЕШЕНИЕ

№ 3147

гр. София, 18.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 14.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова и при участието на прокурора Илиев, като разгледа дело номер **5841** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 84 и 85 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

А. А. М., гражданин на С, роден на 10.02.1964 г. в гр. Халеб - С, не е доволен от Решение № УП - 94/ 22.07.2010 г. на И. О. П. Държавната агенция за бежанците П. МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на оспорващия.

В жалбата е изложено, че актът е незаконосъобразен, издаден в нарушение на материалния закон и П. съществено противоречие с процесуалните правила. Според подателя й решението отразява субективната преценка на административния О., който не е анализирал всички относими факти, свързани с държавата на произход на М.. Интервюто с молителя е проведено повърхностно, без навлизане в дълбочина и без да бъдат разбрани мотивите, довели до решението да напусне С.

Искането до съда е за отмяната му.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез представител по пълномощие поддържа оспорването. Според А. Г. искането за предоставяне на хуманитарен статут е направено за първи път в рамките на настоящето производство и е подкрепено с достатъчно доказателства.

Ответникът – И. О. П. Д. се представлява от юрк. М, която счита, че то е неоснователно и представя писмени бележки.

Представителят на прокуратурата предлага жалбата да бъде отхвърлена.

От фактическа страна се установява:

На 03.08.2010 г. А. М. се обърнал към Д. П. МС с искане за закрила поради наличие на нови обстоятелства. Посочил, че от своите родители в Сирия узнал, че е търсен от органите на Държавна сигурност през май 2010 г., като е заплашен със затвор в случай, че бъде заловен. Подчертал, че в С е възприеман като противник на властта и П. евентуалното му завръщане би бил подложен на преследване.

На 20.07.2010 г. е съставен регистрационен лист № УП 2887. На следващия ден е проведено интервю с оспорващия, в рамките на което той обяснил, че е обвинен от „Мюсюлманските братя“, че взел участие в престрелки и убийства, което не е правил, но е помагал. М. сочи, че е бил обвинен от сирийските власти в подкрепа на цитираната групировка; често е търсен, дори след като пребивава в Б. Споделил, че през 1993 г. – 1994г. бюро на сирийските авиолинии в С. е разбито и той е обвинен като участник в инцидента. П. обиск в къщата на чичо му са открити пистолет, за което сродникът му е пребит до смърт. М. сочи, че е разведен с първата си съпруга по ислямското право. Ако режимът в С се смени, изразява готовност да се върне в страната. Протоколът за проведеното интервю е подписан от молителя, интервюиращия О. и преводач от арабски език. Изискано е писмено становище от ДАНС съобразно чл. 58, ал. 7 от ЗУБ.

В справка вх. № 1699/ 11.05.2010 г. на дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд“ в Държавна агенция за бежанците П. МС, са налице данни за актуалното общо политическо и икономическо положение и отношението на държавата към кюрдите. Посочено е, че С е република, управлявана авторитарно от президента Башар ал – Асад, в чийто ръце се намира абсолютната власт в страната. Независимо от наличието на някои институции към правителството, имащи демократичен характер, президентът, подпомаган от неговите министри, от висшите функционери на партията БААС и от относително малък кръг от съветници по сигурността, взема ключови решения, свързани с външната политика, националната сигурност, вътрешната политика и икономиката. След поемането на властта от Башар А – Асад, според оценките на Федералната служба за миграция и бежанци на ФРГ и на британските оценки, в С е започнал период на облекчение и десетки политически затворници са освободени. Наблюдателите обаче констатирали, че впоследствие темповете на този процес се забавят. През 2001 г. и 2004 г. са обявени амнистии на политически затворници. Сирийските служби за сигурност наблюдават и контролират цялото публично пространство в страната, но принципно не всяка политическа дейност поражда причини за преследване от страна на властите. Според изложеното в справката се проявява толерантност към партии, които не принадлежат към общата организация на легалните партии в С – Патриотичния и прогресивен фронт.

Спрямо жалбоподателя са налице две влезли в сила решения, с които административният О. е отказал предоставяне на статут на бежанец и

хуманитарен такъв. За първи път искането за предоставяне на статут е отправено на 16.08.2007, по което председателят на Д. П. МС се е произнесъл с решение № 791/ 27.12.2007 г. с което е отказано предоставяне на статут. С решение, постановено по адм. дело № 6965/ 2008 г. на ВАС жалбата срещу това решение е отхвърлена. То е влязло в сила на 06.10.2009 г., видно от решението, постановено по адм. дело № 7064/ 2009 г. на Петчленен състав на ВАС. Второто искане на М. за предоставяне на статут датира от 02.02.2010 г. и то е основано на същите причини като посочените в предходното производство. С решение от 03.02.2010 г. интервюиращият О. отхвърлил молбата на М., а жалбата срещу този акт е отхвърлена с влязло в сила на 17.05.2010 г. решение на АССГ, I отд., 16 състав.

Според справка за Сирия от 2005 г., изготвена от специализирана дирекция в Д. „Мюсюлмански братя” - С е сред официално посочваните като кюрдски партии – ислямистка организация, възникнала след завръщането през 30 – те години на ХХ век на сирийски студенти, завършили египетски университети, където са се запознали с фундаменталистките идеи на Хасан А Банна, основателя на египетската организация „Мюсюлмански братя”. В Сирия организацията съществува до 1982 г., когато мащабни акции на сирийската армия и службите за сигурност успяват да я разрушат. Две години по – рано в „Мюсюлмански братя” настъпва разцепление и редица по – умерени членове отиват на сътрудничество с по – малки ислямистки групи и създават Ислямски фронт в С. Към края на съществуването си организацията е най – многобройна - през 1978 г. в нея членуват 30 000 души. В началото на 80 – те години, след разпускането на организацията, повече от 1300 нейни членове са вкарани в затвора. Според някои твърдения през годините от режима на Хафес А Асад са били избити 30 000 членове на „Мюсюлмански братя”

С оспорваното в настоящето производство решение ответникът е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя, като е приел, че тя е трета по ред; че в интервюто М. съобщава множество факти, свързани със събития отпреди напускането на страната му на произход, но нито един от тях не е новонастъпил. Всички лични обстоятелства, на които се позовава оспорващият са му били известни в рамките на предходните производства, но той не ги е споделил.

П. така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решението е съобщено на А. А. М. на 23.07.2010г., жалбата срещу него е постъпила в Д. на 30.07.2010 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Актът е обоснован с разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ, според която молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за

личното му положение или относно държавата му по произход.

Настоящото производство е трето по ред. В рамките на интервюто на 21.07.2010 г. са изследвани причините за нежеланието на М. да се завърне в страната си на произход, но той не е назовава конкретни опасения, че би бил подложен на преследване в С с оглед на своята раса, религия националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение. По думите му, потвърдени и в съдебно заседание, той е напуснал С преди 17 години легално, като съображенията за пребиваване в Б са продиктувани от икономически причини. Изложеното обуславя извод, че молбата, по която е образувано настоящето производство, М. се позовава на основания извън предмета на ЗУБ – не сочи никаква причина за наличие на основателен страх от преследване от страна на властите в страната на произход, нито непосредствена заплаха за живота, сигурността или свободата си поради насилие, породено от въоръжен конфликт, както и възможност за подлагане на изтезания и други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Изводът не се променя от твърденията на оспорващия, че е обвинен в принадлежност към групировката „Мюсюлмански братя”, чиито членове са били подложени на преследване в миналото – обстоятелство, на което следва да се е позовал в рамките на двете посочени производства по исканията за предоставяне на статут. Противно на становището на А. Г., на М. бе дадена възможност да изложи пред съда обстоятелствата, на които основава исканията си за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут – с.з. 07.10.2010 г., но сред посочените от него данни липсват такива, които да бъдат преценени като „нови” по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ. Разпоредбата поставя изискване да се изследва наличието на нововъзникнали, новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца относно държавата му на произход, но не и такива, които са съществували в производствата, предхождащи последващата молба или се пресъздават по различен начин. М. не сочи нови факти, които да обосновават възникнала опасност за правата и свободите му, нито такива, които да показват влошаване на обстановката в С. Жалбоподателят твърди, че за него са налице условията за предоставянето на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, а именно наличието на "други причини от хуманитарен характер", в конкретния случай от лично естество – тежко заболяване на съпругата му. В разпоредбата на чл.9 ЗУБ е предвидено, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживеене по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуация като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживеене. Критериите за предоставяне на бежански статут не могат да бъдат прилагани към предпоставките за предоставяне на хуманитарен такъв поради субсидиарния характер на последния.

П. този анализ съдът приема, че интервюиращият О. е преценил относимите към случая факти П. спазване на административнопроизводствените правила. Субективният характер на опасенията за преследване изисква оценка на възгледите и чувствата на засегнатото лице. Всички действителни или евентуални действия срещу това лице следва да бъдат разглеждани в светлината на тези възгледи и чувства. В своите обяснения пред интервюиращия О., в жалбата и в съдебно заседание, оспорващият не излага конкретни факти относно личните си възгледи и чувства, които да обосноват извод за наличие на опасност от преследване по смисъла на ЗУБ и чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците. Изводът относно вероятното им наличие съдът следва да формира въз основа на всички доказателства, включително косвени, събрани в административното производство, но не и въз основа на предположения.

По изложените съображения съдът приема, че оспорваният административен акт е издаден от компетентен О., в нужната форма, П. спазване на процесуалните и материални разпоредби и е законосъобразен. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на А. А. М., гражданин на С, роден на 10.02.1964 г. в гр. Халеб – С срещу Решение № УП - 94/ 22.07.2010 г. на И. О. П. Държавната агенция за бежанците П. МС.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: